

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/4/2022
Identifikačné číslo spisu:	1021201879
Dátum vydania rozhodnutia:	18.05.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1021201879.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci odsúdeného J. F., v konaní o uznanie a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 18. mája 2022, o odvolaní odsúdeného J. F. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. februára 2022, sp. zn. 4Ntc/17/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného J. F. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 21. februára 2022, sp. zn. 4Ntc/17/2021 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozhodol, že rozsudok Krajského súdu Viedeň Neustadt, sp. zn. 50 Hv 22/21v z 26. mája 2021, právoplatný 01. júna 2021, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky J. F., nar. XX. E. XXXX v L., Slovenská republika, trvale bytom L. - K., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Wiener Neustadt, Rakúska republika, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu ťažkej krádeže za účelom zárobku podľa § 127, § 128 ods. 1 číslo 5, § 129 ods. 1 číslo 1, § 130 ods. 1 prvý prípad, ods. 2 druhý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky, na skutkovom základe, že

- J. F. cudzie hnuťelné veci odcudzil s úmyslom sa ich privlastnením neoprávnene obohatiť a síce
1. v noci z 27. na 28.10.2020 v Hirtenberg disponentom základnej školy Hirtenberg trezor s 2.996,78 Eur v hotovosti tak, že vypáčil vchodové dvere predmetom podobným skrutkovaču, prázdnu miestnosť prehľadal a zo steny vytrhol trezor;

2. v noci z 19. na 20.02.2021 v Schlosshof disponentom Schloss Schönbrunn Kultur - und Betriebs GmbH stojaci trezor s 2.100,-Eur v hotovosti, ako aj D&M Schlossgastronomie e. U. dopravný vozík v hodnote 460,80 Eur tak, že precvikol uzamykáciu reťaz príjazdovej brány a vypáčil okno do kancelárie, ako aj dvojce vnútorných a jedny vonkajšie dvere;

pričom sa dopustil krádeže vecí, ktorých hodnota presahuje 5.000,- Eur a okrem toho sa dopustil krádeže vlámaním za účelom zárobku, nakoľko sa vlámal do budovy (§ 129 ods. 1 číslo 1 Trestného zákonníka) a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Súd zároveň podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona rozhodol, že vo výkone trestu odňatia slobody bude odsúdený pokračovať na území Slovenskej republiky bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odsúdený J. F. (ďalej tiež „odsúdený“).

V písomných dôvodoch svojho odvolania odsúdený uviedol, že ak by si mal trest odňatia slobody vykonať na území Slovenskej republiky nič mu to neprinesie, len mu to sťaží jeho budúcnosť. Nie je majetkom Slovenskej republiky, aby sa dialo toto čo sa deje. Poukázal ďalej na to, že nemá vôbec nič na území Slovenskej republiky, iba občianstvo. Pýta sa preto, čo treba spraviť, aby nemal občianstvo Slovenskej republiky. Ísť na Ukrajinu nie je problém, pričom ak stratí občianstvo Slovenskej republiky, je ochotný ísť hneď. Z toho dôvodu má za to, že jeho resocializačná prognóza na území Slovenskej republiky je nulová a taktiež u neho nie je žiadna možnosť jeho predčasného prepustenia. Odsúdený zastáva názor, že nespĺňa zákonné podmienky na jeho prevzatie. Ak by bolo dôvodom na prevzatie občana len občianstvo, tak by na území Rakúskej republiky neboli občania Slovenskej republiky, ktorí si tam vykonávajú celý trest bez akýchkoľvek problémov. Odsúdený nesúhlasil s tým, aby vykonával trest odňatia slobody na území Slovenskej republiky. Vie však, že takýto podpis osoby vykonávajúcej trest odňatia slobody sa nevyžaduje. On má na území Rakúskej republiky väčšiu šancu si dať svoj život do poriadku. Momentálne čaká na rozhodnutie ohľadne obnovy konania, ktorú si podal, ako aj sťažnosť na Ústavný súd Rakúskej republiky, čo je zatiaľ v riešení. V prípadnom neúspechu je v jeho záujme ísť ďalej, pretože možností je tam veľa. Požiadaval aj prezidentku Slovenskej republiky o preverenie jeho spisov. V súčasnosti je jeho prioritou robiť všetko preto, aby do budúca nekončil ako doteraz. Pre prípad, že by ho Slovenská republika prevzala, nestalo by sa nič dobré. Odsúdený má za to, že v prípade jeho prevezenia na výkon trestu odňatia slobody na územie Slovenskej republiky, súd ho postaví do ešte horšej situácie. Chcel by požiadať v prípade rozhodnutia v jeho neprospech, ponechať ho vo výkone trestu odňatia slobody v Justičnom paláci v Bratislave, prípadne ho umiestniť do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove. Odsúdený z vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov zákonných možností, ktoré má na území Rakúskej republiky navrhol, aby ho odvolací súd ponechal vykonať trest odňatia slobody na území Rakúskej republiky.

K odvolaniu odsúdeného sa prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava do času konania nariadeného neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, písomne bližšie nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval na základe odvolania (podaného v zmysle § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z.) podľa § 29 naposledy označeného zákona, teda (subsidiárne) podľa Trestného poriadku, pričom zistil, že krajský súd v prerokúvanej veci správne postupoval podľa oboch dotknutých zákonov a zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného J. F. nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní rozsudku Krajského súdu Viedeň Neustadt z 26. mája 2021, sp. zn. 50 Hv 22/21v postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkonu rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, keď rozhodol, že uvedený rozsudok súdu Rakúskej republiky vo výroku o vine i treste sa u odsúdeného uznáva a uložený trest odňatia slobody vykoná na území Slovenskej republiky.

Krajský súd napadnuté rozhodnutie náležite, presvedčivo a správne odôvodnil. Správny je aj záver súdu, že v prerokúvanej veci predmetný skutok nebol justičným orgánom štátu pôvodu v osvedčení v časti h) bod 2 priradený k niektorej kategórii trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z.,

respektíve v článku 7 ods. 1 rámcového rozhodnutia, pričom predmetný skutok vykazuje znaky pokračovacieho prečinu krádeže vlámaním podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, teda je trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Najvyšší súd súčasne nezistil žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia uvedený v ustanovení § 16 zákona č. 459/2011 Z. z. Rozhodnutie o uznaní a výkone dotknutého rozhodnutia je vecne správne. Správny a odôvodnený je aj výrok krajského súdu o zaradení odsúdeného podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko zo spisového materiálu nie je možné zistiť, ktorému stupňu stráženia podľa § 48 Trestného zákona zodpovedajú podmienky výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným v Rakúskej republike a v dôsledku absencie týchto informácií v prípade jeho zaradenia do ústavu na výkon trestu s prísnejším stupňom stráženia by mohlo dôjsť k zhoršeniu jeho postavenia.

Podľa § 518 ods. 4 druhá a tretia veta Trestného poriadku odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Odsúdený J. F. v dôvodoch svojho odvolania neuviedol žiadne konkrétne dôvody, ktoré by bránili uznaniu rozhodnutia, pričom ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne hmotnoprávne a ani procesnoprávne prekážky, ktoré by bránili uznaniu vyššie uvedeného rozhodnutia súdu Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky a tým pokračovaniu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému právoplatne uložený.

Nezistiac teda dôvod pre zmenu, či zrušenie napadnutého rozhodnutia senát najvyššieho súdu rozhodol tak, že postupom podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.